

نمره بحث	نمره بعده	شاسی نام صحیح اول
نمره بحث	نمره بعده	شاسی نام صحیح دوم

امتحانات متمرکز عمومی (طبع ۲)

نیمسال اول ۹۵-۹۶

پایان چهارم ساله
پایان ششم ساله

مهر مدرسه

کد اخوان:	۲۹۵۱/۲۳
تاریخ:	۱۳۹۵/۱۰/۲۵
عنوان:	أصول فقه ۲
کتاب:	دروس فی علم الاصول (الحلقة الثانية - ایرانی)
حدوده:	از ابتدای حلقه ثانیه تا ابتدای دلیل شرعی غیر لفظی (ص ۸۷-۱۵۰)

نام و نام خانوادگی: کد ملکی: نام پدر: مدرسه علیه: شرستان: استان:

۰/۵

۱- کدام یک از مسائل، در علم اصول بحث می شود؟ ص ۸۹ و ۹۰

- الف. عدالت تک تک راویان حدیث
- ب. وجوب تبعیت از معصوم
- ج. ضرورت وحی و نبوت
- د. حجیت احتمال و ظن

۰/۵

۲- مراد از مرحله «اثبات» در احکام تکلیفی چیست؟ ص ۹۱

- الف. وصول الى المكلف
- ب. تحقق الموضوع
- ج. الابزار بالخطاب
- د. اعتبار الحكم

۰/۵

۳- چرا برخلاف قطع تفصیلی، در «قطع اجمالی» ترجیح در تمام اطراف امکان عقلی دارد؟ ص ۱۰۰

- الف. لآن منجزیة القطع معلقة مطلقاً
- ب. لآن لا يمكن مخالفه القطعیه
- ج. لآن الترجیح من الشارع
- د. لآن اطرافه مشکوک

۰/۵

۴- کدام یک از طلبهای زیر موضوع له ماده «أمر» می باشد؟ ص ۱۲۷

- الف. الطلب التشريعی من العالی حقیقت
- ب. الطلب التشريعی من العالی مطلقاً
- ج. الطلب التکوینی او التشريعی
- د. الطلب التشريعی مطلقاً

۰/۵

۵- چرا تقابل بین اطلاق و تقيید، تقابل تضاد نیست؟ ص ۱۳۵

- الف. لآن الاطلاق امر عدمی
- ب. لآن الاطلاق امر وجودی
- ج. لآن التقييد امر وجودی
- د. لآن التقييد امر عدمی

۰/۵

۶- بنابر نظر شهید صدر (ره) مفهوم جمله «کل شیء طاهر حتی تعلم انه نجس» کدام است؟ ص ۱۴۷

- الف. ان بعض معلوم النجس ليس بطاهر
- ب. ان بعض مجھول النجس طاهر
- ج. ان معلوم النجس ليس بطاهر
- د. ان مجھول النجس طاهر

۲

۷- چرا شهید صدر (ره) اثبات منجزیت برای قطع را از طریق لازمه ذات بودن نمی پذیرد؟ توضیح دهید. ص ۹۷ - ۲ نمره

جواب: به نظر شهید صدر (ره) وقتی می گوییم قطع منجز است مراد «قطع به تکلیف مولا» منجز است و معنای مولا یعنی کسی که حق طاعت برای او است یعنی کسی که امثال تکلیفش واجب است و در صورت مخالفت، مستحق عقاب است و این همان معنای منجزیت است یعنی با فرض اینکه شخصی مولا است منجزیت ثابت است و دیگر نیاز نیست که بگوییم منجزیت ذاتی قطع است بلکه لغو است زیرا معناش این می شود قطع به تکلیف کسی که امثالش واجب است امثالتش واجب است.

-۸- در وجه عدم تبعیت دلالت التزامی از مطابقی گفته شده است «إن كلامنا و إن كان عن اللازم الأعم إلا أنه يمكن أن يدعى أن كل لازم أعم هو لازم مساوٍ»، این وجه را با ذکر یک مثال توضیح دهید. ص ۱۱۰ - ۲ نمره

جواب: هر لازم اعمی که به تبع مدلول مطابقی فهمیده می شود، لازم مساوی آن است، لذا با سقوط مدلول مطابقی و حجت آن، لازم هم از حیث وجود و حجت ساقط می شود، مثلاً کسی که از داخل شدن زید به آتش خبر می دهد و بالمالزمه خبر از مطلق مرگ او و لو با سُمْ نمی دهد؛ بلکه خبر از مرگ او که ناشی از داخل شدنش در آتش است می دهد، لذا اگر خبر از داخل شدن به آتش کذب باشد، مرگ ناشی از آتش هم کذب است و نمی تواند حجت باشد.

-۹- مراد از «مدلول تصدیقی اول» و «مدلول تصدیقی ثانی» چیست؟ به همراه مثال توضیح دهید. ص ۱۱۴ - ۲ نمره

جواب: مدلول تصدیقی اول معنای لفظ است که متكلّم قصد تفهیم و القاء آن به ذهن مخاطب را دارد. [در معنایش استعمال شده است] اما مدلول تصدیقی ثانی معنای لفظ است که مراد جدی متكلّم است. (۱ نمره) مثلاً وقتی فردی به شوخی می گوید: «هوا سرد است» این لفظ دلالت دارد بر اینکه متكلّم قصد دارد، لفظ «هوا سرد است» را در معنای خودش استعمال کند هر چند واقعاً هوا سرد نیست و قصد شوخی دارد و در این صورت لفظ فاقد مدلول تصدیقی ثانی است زیرا در صورتی که مراد جدی شخص، رساندن معنای «هوا سرد است» می بود، این لفظ دارای مدلول تصدیقی ثانی بود. (۱ نمره)

-۱۰- اشکال دور در «تبادر» را تقریب نمایید و جواب شهید صدر (ره) از آن را بنویسید. ص ۱۱۹ و ۱۲۰ - ۲ نمره

جواب: اگر برای فهمیدن معنای حقیقی بخواهیم به تبادر مراجعه کنیم دور لازم می آید زیرا تبادر معنای حقیقی از لفظ متوقف بر این است که شنونده علم به وضع داشته باشد، و از طرفی علم به وضع متوقف بر تبادر است.

جواب شهید: تبادر متوقف بر علم به وضع نیست؛ بلکه بر واقع وضع است، یعنی متوقف بر قرن اکدی است که در ذهن بین لفظ و معنا ایجاد شده است.

-۱۱- مراد از «ایجادی بودن معنای حرفيه» و «اخطراری بودن معنای اسمیه» در نظر محقق نایینی (ره) را تبیین نمایید. ص ۱۲۴ - ۱ نمره

جواب: اخطاری بودن معنای اسمی یعنی اینکه اسم دلالت بر معنای ثابت در ذهن متكلّم قبل از تکلم دارد و نقش اسم اخطار آن معنا است. ایجادی بودن معنای حرفي یعنی حرف، ربط بین اجزاء کلام را ایجاد می کند در صورتی که قبلاً در ذهن ثابت نبود.

-۱۲- مراد از قاعده «احترازیت قیود» را با مثال تبیین کرده، چه تفاوتی با اطلاق دارد؟ ص ۱۳۱ و ۱۳۲ - ۲ نمره

جواب: قاعده «احترازیت قیود» می گوید هر آنچه متكلّم می گوید اراده کرده است [و به عبارت دیگر یعنی ظاهر حال هر متكلّم عرفی این است که هر قیدی که در مراد استعمالی اش اخذ شده در مراد جدی اش دخیل است] (۱ نمره) مثلاً اگر مولا بگوید: «اکرم الانسان الفقیر» پس فقر در مراد جدی مولا دخیل است یعنی اگر انسان فقیر نباشد اکرامش واجب نیست. (۵ / ۰ نمره) با اطلاق تفاوت دارد زیرا اطلاق راجع است به اینکه آنچه را که متكلّم نگفته است اراده نکرده است نه آنکه آنچه را گفته است اراده کرده است. (۵ / ۰ نمره)

-۱۳- اگر منشاً انصراف، غلبه استعمال باشد، آیا می توان به اطلاق تمسمک کرد؟ به تفصیل توضیح دهید. ص ۱۳۶ و ۱۳۷ - ۲ نمره

جواب: گاهی غلبه استعمال به حدی است که موجب وضع تعیینی در حصه می شود (با نقل یا بدون نقل)، ولی گاهی به حدی است که صرفاً موجب انس بین لفظ و حصه می شود، در صورت اول نمی توان به اطلاق تمسمک نمود زیرا لفظ مشترک لفظی است و نمی توان به اطلاق تمسمک نمود و در صورت دوم نیز نمی توان به اطلاق تمسمک نمود زیرا انس ذهنی ایجاد شده به واسطه غلبه استعمال، قرینه است که مانع از اطلاق گیری است.

-۱۴- عبارت «و قد يقال: إنَ الاداة موضوعة لاصِلِ الْلَّزُومِ وَ الْعَلِيَّةِ مُسْتَفَادَةٌ مِنْ تَفْرِيغِ الْجَزَاءِ عَلَى الشَّرْطِ وَ الْانْحِصَارِ مُسْتَفَادَ مِنَ الْأَطْلَاقِ، اذْ لَوْ كَانَتْ هَنَاكَ عَلَةٌ أُخْرَى لَقَيْدَ الشَّرْطِ بِحُرْفٍ (او) وَ عَدْمُ ذَلِكَ دَلِيلُ الْعَدْمِ وَ هُوَ مَعْنَى الْانْحِصَارِ» که در صدد اثبات «علت منحصره بودن جزاء برای شرط» می باشد، را تبیین نمایید. ص ۱۴۴ - ۲ نمره

جواب: برخی برای اثبات علت منحصره بودن شرط برای جزاء استدلال کرده اند که: ادات شرط برای لزوم بین شرط و جزاء وضع شده است و علیت از تفریغ جزاء بر شرط استفاده می شود (به عبارت دیگر علیت، از مدلول وضعی فاء یعنی «تفرع» استفاده می شود) و انحصر از اطلاق شرط استفاده می شود، به این نحو که اگر علت دیگری غیر از این شرط (مجی زید) برای جزاء (اکرام زید) موجود بود، شارع شرط را با علت دیگر به وسیله او مقید می نمود و وقتی شارع قید نیاورده است، از طریق اطلاق، عدم قید اثبات می شود یعنی علتی دیگر برای جزاء نیست و این یعنی علت منحصر بودن شرط.

-۱۵- بحث «اثبات الملک بالدلیل» به کدام بحث اصولی مرتبط است؟ به همراه مثال توضیح دهید. ص ۱۵۰ - ۲ نمره

جواب: بحث «اثبات الملک بالدلیل» مرتبط است به بحث اینکه «آیا حجت دلالت التزامی تابع دلالت مطابقی است؟» به این نحو که اگر تابع باشد، نمی توان ملک را اثبات نمود ولی اگر تابع نباشد، می توان ملک را اثبات نمود زیرا ملک مدلول التزامی حکم است. مثلاً: اگر شارع به وجوب نماز حکم کند بالالتزام بر وجود ملک دلالت می کند و اگر مثلاً هنگام عجز این حکم به وجوب، متنفی شود، در صورتی که قائل به عدم سقوط دلالت التزامی از حجت شویم، می توان مثلاً قصاء نماز را بعد از برطرف شدن عجز اثبات نمود.